

תלמודו בידו

דף צח עמוד ב

- א** הפריש פסחו ומת לאחר חצות, והיה בנו מנוי עמו על הפסח, מה דינו ומדוע ?
- ב** הפריש פסחו ומת לאחר חצות ואין בנו מנוי עמו על הפסח, מה דינו ?
- ג** טלה של פסח שהתערב עם טלה של אשם וטלה של עולה, מה יעשה ?
- ד** במה קרבן בכור שוה לקרבן פסח, ובמה הוא חלוק ?

- א** הדין: הבן יביאנו לשם פסח, אף שהוא הממונה היחיד על הפסח. הטעם: הואיל וחובת הפסח חלה עליו קודם שנעשה אונן, יזהר מלהיטמא לאביו.
- ב** חכמים: נחשב דחוי, ורועה עד שיפול בו מום, ומוכרו, וברמיו יקנה בהמה לשלמים. לרב שרביא, אם היה גוסס בחצות אינו דחוי, הואיל ורוב גוססים למיתה ולא נקבעה הבהמה בשם פסח. ובנו יקריבו לשם שלמים. לרבינא, אם הפרישו לאחר חצות ואחר כך מת אינו דחוי, וקרב שלמים. כיון שרק חצות קובע את הבהמה לשם פסח.
- ר' שמעון: מקריבו שלמים, שאין בעלי חיים נדחים [אף שבחצות נקבע לשם פסח].
- ג** אינם קרבים וכיון שאינם שוים במתן דם ובזמן אכילתם, אלא ירעו עד שיוממו כולם. וימכרו, ומביא שלשה סוגי קרבנות בסכום המעות שבו נמכר היפה שבהם, שמא קרבן זה היה היפה שבהם, ואת ההפרש [מדמי המכירה] יוסיף משלו. ונוטל שליש הדמים, ואומר הריני מחלל את העולה בכל מקום שהיא על דמים אלו, ומביא בהם עולה. וכן עושה לגבי האשם והפסח. אם הבהמות הוממו רק לאחר פסח, יביא את הבהמה השלישית לשלמים.
- ד** שוה: דמם טעון מתנה אחת, ואינם טעונים תנופת חזה ושוק, ולא סמיכה ונסכים. חלוק: זמן אכילת פסח בליל ט"ו בלבד. וזמן אכילת בכור הוא לשני ימים ולילה אחד.